

תת"ע 129/12/17 - מדינת ישראל נגד אדהם ג'בארין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 129-12-17 מדינת ישראל נ' ג'בארין
תיק חיצוני: 90509782646

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אדהם ג'בארין
החלטה	

הנאשם עתר לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות כמפורט בהחלטתי מיום 9.1 והמאשימה התנגדה לבקשה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, **החלטתי לדחות את הבקשה.**

ראשית, ייאמר מיד כי לנאשם לא עומדת הזכות לביטול פסק הדין מן הצדק. הנאשם זומן כדין לדיון, וזאת בניגוד לאמור בבקשתו המקורית מיום 8.1, שם טען כי החתימה על גבי אישור המסירה אינה שלו או של בן משפחתו. לאחר שהופנה הנאשם לכך שטענה זו אינה יכולה להתקבל לאור בקשת דחייה לדיון הראשון בתיק אשר הוגשה על ידו, תיקן גרסתו וטען כי בא-כוחו דאז לא הודיע לו על הדיון.

גם אם אתעלם מהשינוי בגרסה, המעורר תמיהה כשלעצמו, הרי כבר נפסק לא אחת כי טענה מסוג זה אינה טענה של ממש. מי שזומן לדיון באמצעות בא-כוחו יש לראותו כמי שקיבל את יומו בבית המשפט ואם לא התייצב מחמת מחדל שלו או של עורך הדין, אין לו להלין אלא על עצמו.

בקשות בטענה מסוג זה נדחו בידי בתי המשפט העליון והמחוזיים, וראו לשם הדוגמא בלבד רע"פ 5377/03 בעניין **וגדי**, רע"פ 1381/07 בעניין **דכה**, עפ"ת 22977-05-14 בעניין **אבו כוש**, ע"פ 1149/07 בעניין **טמצין** ורבים אחרים.

אולם מעבר לכך, הנאשם אינו מבסס הגנה לגופו של עניין. אמירה כללית כי ברכב נוהגים בני משפחה רבים אין די בה ואם עד היום, קרוב לשנתיים וחצי לאחר מועד העבירה המיוחסת לו, לא יכול הנאשם לנקוב בשם הנהג, אין סיכוי אמיתי כי יוכל לבסס הגנה בהקשר זה ולהוכיחה בהליך לגופו. כפי שפסק בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (25/3/18):

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש

עמוד 1

לשינוי התוצאה".

זאת ועוד, הנאשם טוען כי על פסק הדין נודע לו "במקרה" כאשר פנה למשרד הרישוי, אולם בתיק בית המשפט אישור בדבר המצאת פסק הדין לידי, חתום בחתימת ידו לכאורה, כבר ביום 4.6.2018, כלומר אף המועד להגשת הבקשה חלף זה מכבר.

על הנאשם הוטל עונש הכולל פסילת רשיון נהיגה, אולם בהתחשב בחומרת העבירה של נהיגה במהירות גבוהה מאוד, 127 קמ"ש בדרך עירונית, תוך חציית צומת מרומזר, מקום בו הסיכון גבוה במיוחד, לא ניתן לומר כי העונש שהוטל עליו בהעדרו חמור ומצדיק כשלעצמו דיון חוזר בעניינו.

לאור כל האמור לעיל, היעדר נימוק מוצדק לאי ההופעה, היעדר הגנה של ממש ועונש שבוודאי אינו מחמיר, **לא מצאתי כי יש הצדקה לביטול פסק הדין, ולפיכך הבקשה נדחית.**

ניתנה היום, ט"ז טבת תש"פ, 13 ינואר 2020.